

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. A. 2016-02-18 SKUNDO**

2016 m. balandžio 13 d. Nr. S-74 (7-32/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršeliienės
Lauros Milašiūtės
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Linos Vosylienės
Jūratei Dalmantaitei

sekretoriaujant
šalims nedalyvaujant

2016 m. kovo 30 d. posėdyje išnagrinėjusi A. A. (toliau – Pareiškėjas) 2016-02-18 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2016-02-12 sprendimo grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinę teisės pažeidimą permoką (skirtumą) Nr. 331A-11938, n u s t a t è:

Vadovaudamasi 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 87 straipsniu, mokesčių įstatymais, Mokesčio ir baudos už administracinę teisės pažeidimą permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčio ir baudos už administracinę teisės pažeidimą permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo)“, ir išnagrinėjusi Pareiškėjo 2016-02-09 prašymą grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinę teisės pažeidimą permoką (skirtumą) Nr. (17.16-40) GES-58433, Inspekcija skundžiamu sprendimu nusprendė negrąžinti 15,64 Eur mokesčio ir (arba) baudos už administracinę teisės pažeidimą permokos (skirtumo), nurodydama motyvą: „2016-01-18 Vilniaus miesto apylinkės teismo nutartis apskūsta Vilniaus apygardos teismui“.

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos sprendimu ir Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) prašo skundžiamą sprendimą pakeisti ir tenkinti Pareiškėjo 2016-02-09 prašymą Inspekcijai grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinę teisės pažeidimą permoką (skirtumą), t. y. grąžinti žyminį mokestį (toliau – 2016-02-09 prašymas grąžinti žyminį mokestį).

Pareiškėjas nurodo, kad 2016-01-18 Vilniaus miesto apylinkės teismas priėmė nutartį, kuria įpareigojo Inspekciją grąžinti ieškovei R. T. žyminį mokestį – 15,64 Eur, sumokėtą 2014-11-07 per „Swedbank“, AB (mokėtojas A. A. (Pareiškėjas). 2016-02-09 Inspekcijai per „Mano VMI“ Pareiškėjas pateikė prašymą grąžinti žyminį mokestį, pridėdamas minėtą teismo nutartį ir žyminio mokesčio sumokėjimo dokumento kopiją. Tačiau Inspekcija žyminio

mokesčio negrąžino, nepagrįstai nurodydama, kad minėta Vilniaus miesto apylinkės teismo nutartis apskūsta Vilniaus apygardos teismui. Pareiškėjas nurodo, kad Vilniaus miesto apylinkės teismo nutartis nėra apskūsta ir Komisijai pateikia Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalo „Dokumento tikrinimas“ rezultataž dėl 2016-01-18 nutarties Nr. CB1756226833792220149 (c. b. Nr. e227894432/2015) įsiteisėjimo, kuriame yra žyma „ĮSITEISĖJĘS“. Atsižvelgdamas į šias aplinkybes, Pareiškėjas konstatuoja, kad minėta Vilniaus miesto apylinkės teismo nutartis turi būti vykdoma.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas tenkintinas, skundžiamas Inspekcijos sprendimas naikintinas.

Ginčas šioje byloje kilo dėl to, ar mokesčių administratorius pagrįstai atsisakė grąžinti Pareiškėjui 15,64 Eur žyminio mokesčio permoką.

Visų pirma, šioje byloje konstatuotina, kad mokesčių administratorius, veikdamas kaip viešojo administravimo subjektas, privalo vadovautis Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme (toliau – VAĮ) įtvirtintais principais, *inter alia* įstatymų viršenybės ir objektyvumo principais, lemiančiais viešojo administravimo subjekto pareigą priimant sprendimus veikti pagal teisės aktuose jiems nustatytas teises ir pareigas bei savo sprendimą pagrįsti tokiu būdu, jog nekiltų abejonių dėl šio sprendimo rezultato. VAĮ 3 straipsnyje įtvirtintas objektyvumo principas reiškia, kad sprendimo priėmimas ir kiti oficialūs viešojo administravimo subjekto veiksmai turi būti nešališki ir objektyvūs, t. y. viešojo administravimo subjekto sprendimai turi atitikti tikrąsias faktines aplinkybes, kurios nustatomos išsiaiškinus visas aplinkybes, turinčias reikšmės priimant sprendimą, ir kritiškai, nešališkai vertinant įrodymus.

Pažymėtina, kad ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktikoje yra laikomasi pozicijos, jog VAĮ 8 straipsnio (*individualaus administracinio akto bendrieji reikalavimai*) nuostatos reiškia, jog akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų, jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (*LVAT 2010-08-24 sprendimas adm. byloje Nr. A-756-450/2010*, „Administracinė jurisprudencija“ Nr. 20, 2010; *2010-11-05 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-15/2010*, „Administracinė jurisprudencija“ Nr. 20, 2010). Sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar laikantis tik iš dalies, pavyzdžiui, neįvardijant, kokiais teisės aktais remiantis ginčijamas administracinis aktas yra priimamas, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo, įgalinanti teismą, nagrinėjantį tokią bylą, skundžiamą viešojo administravimo subjekto individualų administracinį aktą panaikinti (*LVAT 2008-11-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1898/2008*, *2008-12-19 nutartis adm. byloje Nr. A-756-2036/2008*, *LVAT 2013-09-09 nutartis adm. byloje Nr. A-575-1517/2013*).

Iš bylos aplinkybių matyti, jog esminis skundžiamo sprendimo motyvas dėl 15,64 Eur žyminio mokesčio permokos negrąžinimo yra tas, kad Vilniaus miesto apylinkės teismo 2016-01-18 nutartis, kuria Inspekcija buvo įpareigota grąžinti ieškovei R. T. žyminį mokestį – 15,64 Eur, sumokėtą 2014-11-07 per „Swedbank“, AB (mokėtojas A. A. (Pareiškėjas), neįsiteisėjo, t. y. ji buvo apskūsta Vilniaus apygardos teismui. Komisija pažymi, jog mokesčių administratorius savo išvadai, jog 2016-01-18 Vilniaus miesto apylinkės teismo nutartis buvo apskūsta Vilniaus apygardos teismui, pagrįsti, jokių objektyvių tai patvirtinančių įrodymų nepateikė. Tuo tarpu Pareiškėjas kartu su skundu Komisijai pateikė Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalo išrašą dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo 2016-01-18 nutarties

Nr. CB-17562-2-68-3-37922-2014-9 civilinėje byloje Nr. e2-27894-432/2015, kuriame yra įrašas apie tai, kad ši nutartis yra įsiteisėjusi, įsiteisėjimo data – 2016-01-29. Taigi, skundžiamo sprendimo priėmimo dieną (2016-02-12) minėta Vilniaus miesto apylinkės teismo 2016-01-18 nutartis jau buvo įsiteisėjusi, todėl skundžiamas sprendimas, kaip neatitinkantis tikrųjų faktinių bylos aplinkybių, naikintinas, o Pareiškėjo prašomas grąžinti 15,64 Eur žyminis mokestis jam grąžintinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalies 2 punktu, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2016-02-12 sprendimą grąžinti (įskaityti) mokesčio ir (arba) baudos už administracinę teisės pažeidimą permoką (skirtumą) Nr. 331A-11938.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimo pirma dalimi, turi teisę šį sprendimą apskūsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskūsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, sprendami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršelienė

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė